

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 44/2021

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti **J. M.**, nar. XY, t. č. Věznice Mírov, Mírov 27, 789 53 Mírov (dále jen „žadatel“), která se skládala ze dvou písemných podání ze dne 10. 3. 2021, v řízení sp. zn. Zin 44/2021 (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

I. Podle § 15 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona se projednávaná žádost částečně **odmítá** v části požadující poskytnutí rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tvo 2/2021.

II. Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále také jako „nařízení“) a dále rovněž také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost částečně **odmítá** tak, že v kopii poskytovaných rozhodnutí, tedy vyjma rozhodnutí, jehož poskytnutí bylo odmítnuto výrokem I., nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení a třetích osob zmiňovaných v textech rozhodnutí.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění (přepis žádosti):

*„Žádost o sdělení informací dle z. č. 106/99 Sb. o svobodném přístupu k informacím
Vážený soude, zdvořile prosím o sdělení těchto informací*

- *V jaké fázi se nachází stížnost vedená u zdejšího soudu pod č. j. 11 Tvo 2/2021 a nebyla-li již rozhodnuta z důvodu doplnění*
- *Nachází-li se na zdejším soudě spis Městského soudu v Praze č. j. 46 T 3/2015“*

*„Žádost o sdělení informací dle z. č. 106/99 Sb. o svobodném přístupu k informacím
Vážený soude, zdvořile Vás prosím o poskytnutí těchto rozhodnutí Nejvyššího soudu:
11 Tvo 2/2021, 8 Tdo 123/2020, 30 Cdo 4020/2014, 30 Cdo 701/2011, 30 Cdo 1941/2007, 30 Cdo 608/2007, 29 Cdo 817/2003, 30 Cdo 2712/2005, 30 Cdo 1107/2006, Cpjn 13/2007“*

K výroku I. rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „*pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti*“.

Povinné subjekty ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona „*neposkytnou informace o rozhodovací činnosti soudů, s výjimkou rozsudků*.“

Předmětem projednávané žádosti je mj. požadavek na poskytnutí rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 11 Tvo 2/2021. Věc vedená pod sp. zn. 11 Tvo 2/2021 je již vyřízena, nicméně dané rozhodnutí dosud nebylo doručeno oprávněným osobám podle příslušných procesních předpisů (trestního řádu). Nejvyšší soud nemůže o způsobu vyřízení dané věci informovat, respektive poskytovat dané rozhodnutí třetím osobám (v režimu informačního zákona), až do okamžiku, kdy má potvrzené doručení rozhodnutí všem oprávněným osobám, tedy až poté, co je rozhodnutí řádně doručeno přímo v rámci řízení, v němž bylo vydáno, podle (pro dané řízení rozhodujících) procesních předpisů (trestního řádu). Výjimkou z uvedeného pravidla je pouze veřejné vyhlášení rozhodnutí na Úřední desce a Elektronické úřední desce Nejvyššího soudu (dále jen „EÚD“). Rozhodnutí sp. zn. 11 Tvo 2/2021 nebylo na EÚD vyhlášováno, jelikož se nejedná o rozsudek (rozsudky jsou vyhlášovány přímo na základě zákonné povinnosti), ale o usnesení, o jehož vyhlášení na EÚD sice může rozhodnout předseda senátu, nicméně tak u požadovaného rozhodnutí neučinil.

Na výše uvedeném závěru (rozhodnutí o částečném odmítnutí projednávané žádosti) nic nemění ani skutečnost, že sám žadatel vystupuje v rámci řízení sp. zn. 11 Tvo 2/2021. Tato skutečnost pochopitelně nijak nemění (nezvýhodňuje ani neznevýhodňuje) žadatelovo postavení podle informačního zákona, pouze dokládá, že se v případě části projednávané žádosti jedná o klasickou žádost o „alternativní“ (či přednostní) doručení soudního rozhodnutí mimo pravidla, která jsou obsažena v konkrétním procesním předpisu, v případě projednávané žádosti ustanovení o doručování podle trestního řádu. Povinný subjekt je dlouhodobě názoru, že nelze doručování podle příslušných procesních předpisů obcházet prostřednictvím podání žádosti podle informačního zákona.

Žádost tedy směřuje k poskytnutí informace, kterou s odkazem na § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona Nejvyšší soud neposkytuje do té doby, dokud není rozhodnutí řádně doručeno všem stranám řízení, popř. nedošlo k uplynutí „ochranné lhůty“ 60 dnů od vypravení spisu z Nejvyššího soudu na (zpravidla) soud 1. stupně.

Nejvyšší soud respektuje svoji praxi ve vztahu k informování o své rozhodovací činnosti, danou platnými zákony a přepisy. Podle § 265e odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů: „*Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje*.“ Z tohoto ustanovení vyplývá praxe, že také o konečném rozhodnutí ve věci projednávané Nejvyšším soudem v rámci dovolání informuje Nejvyšší soud jednotlivé účastníky (strany) prostřednictvím prvoinstančního soudu, kam ostatně zpravidla vrací celý procesní spis, do kterého se rozhodnutí z dovolacího řízení zakládá.

V případě řízení sp. zn. 11 Tvo 2/2021 se nejedná o dovolací řízení, nýbrž o řízení o stížnosti obviněného, procesní spis tak byl vrácen na odvolací Vrchní soud v Praze, který bude rozhodnutí Nejvyššího soudu následně doručovat oprávněným osobám.

Den, kdy je konkrétní rozhodnutí doručeno účastníkům (stranám) řízení, tedy Nejvyšší soud nemůže ovlivnit, neboť není doručujícím orgánem. Doručování rozhodnutí Nejvyššího soudu (obecně výsledku řízení) přímo řeší § 150 Kancelářského řádu Nejvyššího soudu, který je k dohledání na internetových stránkách Nejvyššího soudu pod odkazem:

[http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/9829C1DAFFDFA58C12583EC00404D4F/\\$file/Kancel%C3%A1%C5%99sk%C3%BD%20a%20spisov%C3%BD%20%C5%99%C3%A1d.pdf](http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/9829C1DAFFDFA58C12583EC00404D4F/$file/Kancel%C3%A1%C5%99sk%C3%BD%20a%20spisov%C3%BD%20%C5%99%C3%A1d.pdf)

Proces doručování soudních rozhodnutí je sice konečnou fází rozhodovací činnosti soudů, ale podle názoru povinného subjektu stále ještě spadá pod režim § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona a povinný subjekt pak takové informace až do potvrzení o řádném doručení rozhodnutí všem účastníkům (stranám) neposkytuje. Současně tím povinný subjekt naplňuje právo na spravedlivý proces, neboť nelze považovat za ústavně konformní, aby se kdokoli seznamoval se závěry soudního rozhodnutí dříve, než všichni účastníci (strany) řízení. V případě zasílání rozhodnutí jednotlivým účastníkům (stranám) by tato rozhodnutí měla být zasílána všem ve stejný okamžik.

Projednávaná žádost tak ve vymezené části požaduje poskytnutí rozhodnutí v situaci, kdy proces doručování rozhodnutí sp. zn. 11 Tvo 2/2021 (prostřednictvím Vrchního soudu v Praze) stále probíhá. V této souvislosti je nutné si uvědomit, že byt bylo v předmětné věci vydáno rozhodnutí neveřejně dne 28. 1. 2021, spis byl z Nejvyššího soudu vypraven teprve až dne 16. 3. 2021, kvůli rozhodování navazující věci sp. zn. 7 Td 10/2021.

Jelikož byl procesní spis z Nejvyššího soudu vypraven teprve dne 16. 3. 2021 a proces doručování tak ještě ani nezačal, respektive je v samotném počátku, nečekal povinný subjekt na konec lhůty pro vyřízení informační žádosti ani nežádal doručující soud o kopie doručenek, jelikož je již nyní zřejmé, že ve lhůtě pro vyřízení žádosti by povinný subjekt doručenkami nedisponoval a musel by projednávanou žádost v této části odmítnout.

Při vážení v kolizi stojících základních práv tak povinný subjekt upřednostňuje právo na spravedlivý proces účastníků (stran) řízení před (aktuálním) právem žadatelů na informace. Součástí práva na spravedlivý proces je nepochybně i právo na řádné doručení rozhodnutí podle příslušných procesních předpisů, do něhož nemůže povinný subjekt jako správní orgán zasahovat prostřednictvím „alternativního“ doručování podle informačního zákona. Jak již bylo výše zmíněno, z důvodu zajištění spravedlivého soudního procesu, povinný subjekt poskytuje v „ochranné“ 60 denní lhůtě od odškrtnutí rozhodnutí pouze v případě, že tato byla řádně doručena všem účastníkům (stranám) řízení.

Dá se přitom očekávat, že právo na informace bude v souladu s § 12 informačního zákona v blízké budoucnosti vždy naplněno: „Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření.“ V předmětném případě se tak stane nejpozději uplynutím „ochranné doby“, a to zveřejněním požadovaného rozhodnutí na webových stránkách Nejvyššího soudu, po uplynutí uvedené ochranné doby je rovněž možné poskytovat pseudonymizovanou verzi rozhodnutí bez dalšího.

Určující pro zvážení, zda může povinný subjekt v případě části projednávané žádosti požadované informace poskytnout (u rozhodnutí Nejvyššího soudu nacházejícího se v „ochranné“ 60 denní době po odškrtnutí), je tak skutečnost, zda již bylo požadované rozhodnutí doručeno všem účastníkům (stranám) řízení a pokyn k dřívějšímu zveřejnění pseudonymizované kopie rozhodnutí vydal předseda příslušného senátu. Jelikož tyto podmínky nebyly v projednávaném případě splněny, pak povinnému subjektu nezbylo než vydat předkládané rozhodnutí o odmítnutí části žádosti na základě výjimky z informační povinnosti podle § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona. V případě, kdy bude mít Nejvyšší soud potvrzeno doručení rozhodnutí v dané věci všem účastníkům (resp. stranám) řízení, zveřejní rozhodnutí v pseudonymizované podobě na svých webových stránkách bezprostředně po obdržení doručenek a po obdržení předpokládaného souhlasu příslušného předsedy senátu.

Z důvodu zachování jednotné praxe a předvídatelnosti rozhodování povinného subjektu, ale i z důvodu ochrany spravedlivého procesu stran řízení, však povinnému subjektu nezbylo, než žádost v této části odmítnout podle § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona.

Nejvyšší soud souběžně s výše uváděnou praxí v seznamování jednotlivých účastníků (stran) řízení s výsledky rozhodovací činnosti zveřejňuje veškerá vydávaná rozhodnutí na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných verzí rozhodnutí, obvykle ve lhůtě 60 dnů od data, kdy příslušný senát definitivně vypravil kompletní spis s odůvodněným rozhodnutím k prvoinstančnímu soudu a věc tzv. „odškrtnl“. V mimořádných případech lze zveřejnit pseudonymizované rozhodnutí na uvedeném místě dříve, a to za podmínky, že již bylo doručeno všem účastníkům (stranám) řízení a pokyn k dřívějšímu zveřejnění či poskytnutí pseudonymizované kopie rozhodnutí třetím osobám vydal předseda příslušného senátu. Nejvyšší soud takto postupuje obvykle v případě, kdy je o urychlené zaslání pseudonymizované verze rozhodnutí požádáno právě v rámci žádosti podle informačního zákona anebo u mediálně (veřejností) sledovaných případů.

Z výše uvedených důvodů povinný subjekt žadateli doporučuje, aby řádně vyčkal doručení rozhodnutí standardním postupem podle příslušné procesní úpravy. Vzhledem k tomu, že daný procesní spis již byl z Nejvyššího soudu vypraven, tak žadatel jako účastník (strana) řízení může očekávat doručení rozhodnutí již v řádu dní či týdne (podle nezávazného odhadu povinného subjektu), pochopitelně pokud již toto rozhodnutí nebylo v mezích řádně doručeno.

Nejvyšší soud jakožto povinný subjekt musí podle § 20 odst. 4 písm. a) informačního zákona rovněž postupovat v souladu s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tedy dbát o to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Vzhledem k tomu, že povinný subjekt již opakovaně (resp. vždy) v obdobných případech žádostí o „expresní“ či „alternativní“ doručování rozhodnutí účastníkům konkrétních soudních řízení vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebyl ani v tomto případě důvod se od takové praxe vyřizování žádostí podle informačního zákona odchýlit. Na uvedeném postupu je tak podle povinného subjektu nutné setrvat i nadále, a to zvláště z důvodu, že právní řád pojí s (ne)doručením soudních rozhodnutí účastníkům řízení významné právní důsledky.

Pro úplnost povinný subjekt závěrem dodává, že v textu projednávané žádosti bylo požadováno poskytnutí „plné“ verze (stejnopisu) rozhodnutí. Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje osobní údaje účastníků řízení a dalších fyzických osob zmiňovaných v textech rozhodnutí. Povinný subjekt by tak i v případě, že by měl ověřeno doručení požadovaného rozhodnutí všem účastníkům řízení, musel v dané věci vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, a to v rozsahu (neposkytnutí) osobních údajů obsažených v textu odůvodnění daného rozhodnutí. Pro případné budoucí žádosti obdobného typu tak povinný subjekt doporučuje, aby byla přímo v textu uvedena skutečnost, že předmětem žádosti jsou pouze rozhodnutí pseudonymizovaná.

Tato skutečnost je nicméně v době rozhodování povinného subjektu bezpředmětná, jelikož je naplněn důvod odmítnutí podle § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona. K žádosti podle informačního zákona od účastníka či strany řízení není možné poskytnout „plnou“ (nepseudonymizovanou) verzi rozhodnutí pro rozpor s ochranou osobních údajů (viz výrok II. předkládaného rozhodnutí). Jak již povinný subjekt uvedl výše, z pohledu informačního zákona nemůže přihlížet ke skutečnosti, že žadatelem je osoba, která v daném řízení přímo vystupuje a dané rozhodnutí jí bude doručováno v podobě stejnopisu rozhodnutí, který obsahuje i osobní údaje účastníků (stran) řízení a třetích osob. Stejnopis rozhodnutí s osobními údaji je doručován na základě jiného právního podkladu, který poskytuje zákonný titul pro zpracování osobních údajů podle příslušných předpisů na ochranu soukromí a osobních údajů.

K výroku II. rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona *„pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.*

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování osobních údajů věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí *„veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.*

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů *„jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.*

Nejvyšší soud nemá v případě projednávanou žádostí požadovaných rozhodnutí od subjektů těchto údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nejsou splněny další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona.

Nejvyšší soud proto při vydání výroku II. předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má za to, že tímto rozhodnutím současně nijak výrazně neomezil obsah poskytovaných informací.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem II. předkládaného rozhodnutí tak, že se projednávaná žádost v rozsahu osobních údajů účastníků, popř. třetích osob zmiňovaných v textech odůvodnění poskytovaných rozhodnutí, v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona, částečně odmítá a jsou poskytovány pouze pseudonymizované kopie požadovaných rozhodnutí, tedy v podobě, v níž byla tato rozhodnutí zveřejněna taktéž na stránkách soudu www.nsoud.cz.

Poučení: Proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona

Ke zbývající části projednávané žádosti, kde nebylo poskytnutí informací částečně odmítnuto výroky předkládaného rozhodnutí, poskytuje povinný subjekt požadované informace formou následujícího sdělení a příloh.

K dotazu na stav řízení sp. zn. 11 Tvo 2/2021 povinný subjekt opakuje odůvodnění výroku I. předkládaného rozhodnutí, tedy že věc vedená pod sp. zn. 11 Tvo 2/2021 je již vyřízena, nicméně dané rozhodnutí dosud nebylo doručeno oprávněným osobám, proto nemůže povinný subjekt informovat o výsledku řízení. Povinný subjekt je současně toho názoru, že v této části plně vyhovuje projednávané žádosti, jelikož sdělení výsledku řízení nebylo samostatně požadováno – žadatel požadoval plný text rozhodnutí a tento požadavek byl odmítnut výrokem I. předkládaného rozhodnutí. Pro úplnost a předvídatelnost budoucího postupu povinný subjekt dodává, že v 60 denní „ochranné“ době po odškrtnutí (kompletního vypravení věci z Nejvyššího soudu) nemůže informovat o výsledku řízení ani poskytovat text soudního rozhodnutí, pokud nemá současně potvrzeno doručení daného rozhodnutí všem oprávněným osobám a předseda příslušného senátu neudělil souhlas se dřívějším zveřejněním rozhodnutí.

Procesní soudní spis sp. zn. 46 T 3/2015 byl vypraven z Nejvyššího soudu na Vrchní soud v Praze dne 16. 3. 2021. V současné době se tak uvedený procesní spis na Nejvyšším soudu již nenachází.

Pro úplnost a pro případná další podání povinný subjekt závěrem dodává, že Nejvyšší soud vyřizuje žádosti o lustrace právnických osob a žádosti o lustraci fyzických osob (podané přímo dotčenou fyzickou osobou, případně osobou, která disponuje plnou mocí udělenou ze strany dotčené fyzické osoby, které se požadovaný soupis řízení týká), respektive dotazy na stav konkrétního řízení u Nejvyššího soudu, rovněž v rámci agendy „Dotaz na stav řízení věci vedených u Nejvyššího soudu“, v současnosti pod sp. zn. S 2/2021 (elektronická podání) a sp. zn. S 3/2021 (fyzická podání). Nejvyšší soud tak tyto informace poskytuje i v rámci méně formálního řízení, než jakým je řízení o poskytnutí informace podle informačního zákona.

Žadatelé proto mají k dispozici jak využití postupu podle informačního zákona a podání informační žádosti, tak i podání „obecného“ dotazu na stav (existenci) řízení právnické osoby anebo dotaz na řízení fyzické osoby (pouze v případě, že dotaz činí dotčená fyzická osoba či její právní zástupce). V případě podání uvedeného „obecného“ dotazu stačí žádost nadepsat např. „Žádost o lustraci, stav řízení.“ nebo jako „Žádost o výpis řízení“. Výběr procesního postupu je plně v kompetenci jednotlivých žadatelů. Podmínkou pro to, aby se žádostí o lustraci soud zabýval, je pouze její podání prostřednictvím podatelny Nejvyššího soudu. Jelikož se v rámci projednávané žádosti jednalo o žádost o informaci podle informačního zákona, bylo toto podání zařazeno do rejstříku „Zin“ a nikoliv do příslušného rejstříku „S“.

Ve zbývajících částech projednávané žádosti povinný subjekt poskytuje požadovaná rozhodnutí, vyjma rozhodnutí sp. zn. 11 Tvo 2/2021, jehož poskytnutí bylo odmítnuto výrokem I. předkládaného rozhodnutí, a s výjimkou osobních údajů, kdy o odmítnutí poskytnout osobní údaje rozhodl výše uvedeným výrokem II., formou tištěných příloh.

Rozhodnutí sp. zn. 30 Cdo 1941/2007 poskytuje povinný subjekt včetně v řízení vydaného opravného usnesení.

Povinný subjekt zaregistroval, že bylo v žádosti uvedeno v případě rozhodnutí 26 Cdo 817/2003 jiné číslo senátu Nejvyššího soudu (chybně uvedeno č. 29), nicméně dospěl k závěru, že ze strany žadatele došlo pravděpodobně jen k chybě či „překlepu“ (uvedení hodnoty „29“ místo správné hodnoty „26“). Tento závěr podporuje i skutečnost, že žádné jiné rozhodnutí Nejvyššího soudu s hodnotami „Cdo 817/2003“ nebylo Nejvyšším soudem vydáno - vyjma poskytovaného rozhodnutí sp. zn. 26 Cdo 817/2003. Ostatně i Informační systém Nejvyššího soudu vyhledává rozhodnutí (řízení) Nejvyššího soudu bez uvedení čísla senátu, tedy pouze na základě označení agendy, pořadového čísla věci v dané agendě a ročníku. Tato funkcionality je naprogramována zejména z důvodu, že bezprostředně po nápadu věci není známé číslo příslušného senátu, k jehož určení se přistupuje až v rámci procesu předělování věci. Výjimečně možná je i změna již určeného senátu, a to za podmínek detailně upravených v rámci Rozvrhu práce Nejvyššího soudu (dostupný na webu Nejvyššího soudu). Povinný subjekt dodává, že pokud došlo k chybě či překlepu v jiných částech konstrukce spisové značky (např. bylo správně uvedeno číslo senátu a chyba byla v pořadovém čísle věci), nemá povinný subjekt žádné možnosti, jak takové rozhodnutí zjistit na základě textu žádosti. Současně povinný subjekt nevidí důvod k postupu podle § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona (výzvě k upřesnění žádosti), když lze odůvodněně dospět k závěru, že předmětem žádosti je s nejvyšší pravděpodobností poskytované rozhodnutí sp. zn. 26 Cdo 817/2003. Povinný subjekt tedy nakonec neměl pochybnosti o obsahu žádosti a poskytuje rozhodnutí, na které žádost o informaci podle uvážení povinného subjektu skutečně směřovala.

Všechna uvedená rozhodnutí jsou již v pseudonymizované podobě volně dostupná také v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu (viz výše), která se nachází na webových stránkách www.nsoud.cz. Rozhodnutí se zobrazí po zadání spisové značky do webového formuláře. Všechna poskytovaná rozhodnutí jsou tak běžně dostupná i bez součinnosti ze strany Nejvyššího soudu. Pokud má např. konkrétní žadatel omezený přístup k internetu, postačí pro získání zveřejněných rozhodnutí oslovení osoby blízké či například právního zástupce, který má přístup k internetu.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části, kde jsou poskytovány informace, je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení poskytovaných informací. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informace poskytl.

Pokud projednávaná žádost částečně směřovala k poskytnutí jiného rozhodnutí než rozhodnutí sp. zn. 26 Cdo 817/2003, pak je z hlediska procesní ekonomie a rychlosti řízení možné a vhodné podání nové, jednoznačněji formulované informační žádosti.

V Brně dne 18. 3. 2021

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Přílohy (tištěné):

Rozhodnutí - 8 Tdo 123_2020
Rozhodnutí - 30 Cdo 4020_2014
Rozhodnutí - 30 Cdo 701_2011
Rozhodnutí - 30 Cdo 1941_2007
Rozhodnutí - 30 Cdo 1941_2007 - opravné usnesení
Rozhodnutí - 30 Cdo 608_2007
Rozhodnutí - 26 Cdo 817_2003
Rozhodnutí - 30 Cdo 2712_2005
Rozhodnutí - 30 Cdo 1107_2006
Rozhodnutí - Cpjn 13_2007